

सदा । चतुर्ज्ञानमयं वर्षं पञ्चप्राणयुतं सदा । त्रि-
शक्तिरहितं वर्षं प्रणमामि सदा प्रिये !” । अस्य भु-
त्वोक्तिश्चिन्त्या दीर्घस्य हिमात्वेन त्रिमात्वोच्चार्यभुता-
द्विसत्वात् आकारभेदाच्च ।

ऋ गत्यां ऋणादि० घादि० पर० सक० सेट् । घादि०
आप्रत्यये ह्रस्वः । ऋणाति ऋणीतः ऋणन्ति । ऋणीयात्
ऋणात् ऋणीहि । आर्यात् आर्याताम् आर्यान् ।
आरोत् । आर ! आरतः । आरिता । रीर्यात् । आरि-
ष्यति । आरिष्यत् । आरितव्यः आरणीयः आर्यः ।
आरिता । ऋणन् । रीर्यः । आरः ।

ऋ अव्य० ऋ-क्रिप् बा० इत्वाभावः । १।वाक्यारम्भे २।रक्षायां
भेदि० । ३।निन्दायां ४।भये च ५।शत्रुत्वात् । ६।देवमातरि
७।दानवमातरि ८।सुतौ दगतौ च स्त्री० वक्षसि न० भेदि० ।
९।भैरवे १०।दनुजे पु० भेदि० ।

इति वाचस्पत्ये ऋकारादिशब्दार्थसङ्कलनम् ।

लृ

लृकारः स्वरवर्णभेदः स च दन्तमूलीयः । उदात्तानुदात्त-
स्वरितभेदात् त्रिविधः अनुनासिकाननुनासिकभेदात्
प्रत्येकं पुनर्द्विभेति षड्विधः । तस्य मातृकान्यासे दन्त-
गण्डे न्यस्यतया तच्छब्देनाप्यभिधानम् । तस्य ध्येयरूपं
कामधेनुतन्त्रे उक्तं यथा । “लृकारश्चञ्चलापाङ्गि !
कुण्डली परदेवता । अत्र ब्रह्मादयः सर्वे त्रयोऽस्ति सततं
प्रिये ! । पञ्चदेवमयं वर्षं चतुर्ज्ञानमयं सदा । पञ्च
प्राणयुतं वर्षं तद्योगतयात्मकम् । विन्दुतयात्मकं वर्षं
पीतविद्युक्लृता यथा” । अस्य भुत्वोक्तिश्चिन्त्या एकमात्र
त्रिमात्रत्वाभ्यां तयोर्भेदात् । तकाररहितस्तु द्वादशानां
बोधक इति सि०कौ० ऋणशब्दे विवृतिः ।

लृ अव्य० ऋगतौ ऋ-क्रिप् लृगभावः लृत्वम् । १।देवमातरि
२।भूमौ ३।पर्वते च भेदि० ।

इति वाचस्पत्ये लृकारादिशब्दार्थसङ्कलनम् ।

लृ

लृकारः तन्त्रमते सुधबोधमते च स्वरवर्णभेदः पा० मते
तस्य दीर्घत्वं नास्ति तेन उदात्तानुदात्तस्वरितभेदात् अनु-
नासिकाननुनासिकभेदाच्च षड्विधः । अत्रेदं बोध्यम् लृ-
वर्णस्य दीर्घत्वाभावेऽपि ‘लृति लृवा’वार्ति० उक्तेः लृका-
रद्वययुत लृवर्ण एव तत्र विधेयः तत्र लृकारद्वयरूपव्य-
ञ्जनद्वयस्य एका मात्रा अचञ्चलपरा इति हिमात्वेन तेन
होत्रलृकारः इत्यादौ दीर्घत्वव्यवहारः । सुधबोधे लृत्वय-
मित्युक्तिरपि एकमात्रहिमात्वेन त्रिमात्रत्वभेदापेक्षया । तेन
न विरोधः । अतएव शिक्षायां “दुस्मृष्टश्चेति विज्ञेय
लृकारः भुत्व एव वेति” ऋकारलृकारयोः दुःस्मृष्टत्वोक्तिः ।
दुःस्मृष्टत्वञ्च दीर्घत्वस्मृष्टत्वं तस्य रकारलृकारादित्वे एव
सम्भवति “अचोऽस्मृष्टायणस्त्रीषज्ञेमस्मृष्टाः शल्लभाया”
शिक्षायां यवरत्नानामोषत्वस्मृष्टत्वोक्तेः । “तेन ऋकार
लृकारयोरोषत्वस्मृष्टत्वात् दुःस्मृष्टत्वम् । एवं सर्वसामङ्ग्ये
लृवर्णस्य न दीर्घत्वकल्पनमिति सूक्ष्ममीक्षणीयम् । अस्य
च लृकारद्वयचटितत्वात् दन्त्यता । अन्ते च स्वरवर्णयोगात्
अस्मृष्टत्वम् । तस्य च उदात्तादिभेदः षड्विधत्वमपि ।
मातृकान्यासे च तस्य वामगण्डे न्यस्यता तेन तच्छब्देना-
प्यभिधानम् । कामधेनुतन्त्रे तस्य ध्येयरूपपञ्चकम्
यथा “लृकारं परमेशानि पूर्णचन्द्रसमप्रभम् । पञ्चदेवा-
त्मकं वर्षं पञ्चप्राणात्मकं तथा । ऋणतयात्मकं वर्षं
तथाविन्दुतयात्मकम् । चतुर्वर्गप्रदं देवि ! ध्यावेत् परम-
कुण्डलीम्” ।

लृ अव्य० ऋ-रस्य लः । १।देवमार्याम् २।देवस्थियाम् ३।दनु-
जमातरि ४।कामधेनुमातरि च स्त्री० एकाक्षरकोषः ।
५।महादेवे पु० एकाक्षरकोषः ।

इति वाचस्पत्ये लृकारादिशब्दार्थसङ्कलनम् ।